

Пећ њесама – Марко Милојевић**МАСКИРАНИ ОРИГИНАЛ**

Сакрићу опет оног правог себе,
по ко зна који пут.
Одглумићу неког другог од беде,
изобличен, бесан и љут.

Сакрићу опет оног правог себе,
као да живим лажно,
али оригинал упорно маску гребе,
болно и снажно.

Сакрићу опет оног правог себе,
да не изазовем скандал,
јер шокирам малограђанске амебе,
тима што сам оригинал!

Сакрићу опет оног правог себе.
Сам себе не препознајем.
А када оригинали маске победе,
целога себе ћу да дајем.

Сакрићу опет оног правог себе,
макар у бунтовни стих.
Ту оригинал увек маску поједе
и ту онда нисам скривен и тих.

ПОСЛЕДЊА ОАЗА

Вратио сам се у моју Топлицу,
сам, и у мукама,
са Јастрепца и Копаоника је могло да се види
како је целу обгрљујем рукама,
као и некад у раном детињству свом,
али у срцу и души са рупама.

Вратио сам се у моју Топлицу,
јер ми је она највећа муза,
кад год кроз њу пролазим,
смејем се сетно, до суза.

Вратио сам се у моју Топлицу,
нежно и гладно је погледом мазим,
и решио сам да као она мене,
доживотно на њу пазим,
и никад више нигде из ње не одлазим.

Вратио сам се у моју Топлицу,
државу која ми једина значи,
и јасно се види на мом лицу,
да било када, у било којој њеној тачки,
ја сам увек свој и најјачи.

КРАЉ СТОПЕРА

Пуст од пустиловина,
имам кошмарне визије у сновима.

Ништаван од ништавила,
гнушам се и целог живота борим
против друштвених норми, конвенција и правила!

Неразумљив због филистарских неразумевања,
певам неразумљива, чудновата певања.

Стопиран од сувишног, претераног стопирања,
Уморан сам од лажних маски и вечитог скривања.

Антисив од сивица свакодневице,
Лутајући зарађујем дневнице.

Безначајан од безначајности
на овом безначајном свету,
поставши песник,
направих катастрофалну штету.

Гушим се у месту у коме робијам,
као да је пуно имагинарног дима.
Тако ми Морисона Цима
и Сергеја Јесењина,
велики сам изрод, али нисам сировина.

(АВАН)ТУРИСТИЧКИ ПЕСНИК

Чак и ја, специфик, старим,
Сећањем на своје детињство рано
Увек се озарим,
А онда реалношћу, децидирано,
Све то покварим.

Мојим стиховима, у налете,
Скидајте лак са ноктију, старлете,
Можда само тако успете,
Моју поезију да осетите.

Ех, какво сам ја и даље дете...
Но, доста сете!
Ставићу тугу у епрувете
И направићу невиђене штете!
То ми, бар редовно, депресију омете.

ДАЛЕКОВОДИ У ОБЛИКУ СЛОВА М

Далеководи у облику слова М
почињу као моје презиме и име,
само што они иду у висине и даљине,
а моје име у јазбине, дубине и празнине.

Далеководи у облику слова М
у валовитим, топличким, пољима мојим,
спајају свет струјом и жицама својим,
а ја од једног до другог себе, лутам и стојим,
и ни сам себе не успевам да спојим.

О, величанствени далеководи у облику слова М,
Очаравају ме скоро исто
као у раном детињству мом,
само што ми је рано детињство,
као јутарње сунце изнад Топлице чисто,
а сада је у мојој души само лом и слом.

О ПЕСНИКУ

Марко Милојевић је рођен 3. новембра 1980. године. Детињство је провео у Топлици која је вечита инспирација његовој поезији. У гимназији је написао своју прву песму под утицајем новогодишњег концерта Рада Шербеције, и од тада његово писање подстичу *Уклећи песници* Бодлер, Рембо, Јесењин, песник-разбојник Франсоа де Вијон, Раде Драинац, Џим Морисон и други.

По образовању је туризмолог и ради као туристички водич са пребивалиштем у Београду.

Објавио је књигу поезије *Маскирани оригинал* (2020).